

## LLIÇÓ 9

20-26 d'agost

## Una vida d'elogis



### TARDA DE DISSABTE

**Llegiu per a l'estudi d'aquesta setmana:** [Phil. 4:4-7](#) , [Josh. 5:13-6:20](#) , [Salm 145](#) , [Fets 16:16-34](#) , 2 [Crònica. 20:1-30](#) .

**Text de memòria:** “Alegreu-vos sempre en el Senyor. Tornaré a dir: alegra't!” ( [Filipenses 4:4, NKJV](#) ) .

Sempre és fàcil cridar d'alegria al Senyor quan sentim alegria. No és tan fàcil, però, quan les coses van malament, quan estem en les pitjors situacions imaginables, quan el gresol s'escalfa. No obstant això, és precisament llavors quan necessitem –potser més que mai– lloar Déu, perquè la lloança és un mitjà per ajudar-nos a mantenir la fe.

De fet, els elogis poden transformar fins i tot les nostres circumstàncies més fosques, potser no en el sentit de canviar els fets que ens envolten, sinó en el sentit que ens poden canviar a nosaltres, i als que ens envolten, d'una manera que ens ajudi a afrontar els reptes.

L'elogi és la fe en l'acció. Potser no sempre és natural per a nosaltres, però quan practiquem l'elogi perquè esdevingui una part natural de les nostres vides, té el poder tant de convertir-se com de conquerir.

**La setmana d'un cop d'ull: què és l'elogi? Com podria ser la lloança una arma espiritual tan poderosa en circumstàncies difícils? Com ens poden transformar els elogis i la situació que ens envolta?**

*Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 27 d'agost.*

### DIUMENGE ↑

## Marc de lloança

El gran escriptor rus Fiódor Dostoievski havia estat condemnat a mort, només per haver commutat la sentència a l'últim moment. En canvi, va passar anys a la presó. Parlant de la seva experiència a la presó, va escriure: “Creu fins al final, encara que tots els homes s'estranyin i et quedis l'únic fidel; Porta la teva ofrena fins i tot aleshores i lloa Déu en la teva solitud”.

En aquestes lliçons ja hem vist com Pau va suportar una oposició i persecució increïbles. Però ara està assegut a una presó romana. I tanmateix no està deprimat; en canvi, està escrivint impacient per animar els

creients de Filips!

***Llegiu Filipencs 4:4-7 . Com creus que Pau podria haver escrit aquestes coses quan ell mateix estava assegut a una presó? En aquest passatge, quines són les claus per aconseguir la "pau de Déu"?***

---

Una cosa és alegrar-se quan tot va bé. Però Pau ens exhorta a alegrar-nos sempre. Això pot semblar estrany. Si prenem el que Pau escriu literalment, hi ha dues implicacions crítiques per a nosaltres.

En primer lloc, si hem d'alegrar-nos sempre, ha de significar que ens hem d'alegrar fins i tot quan les circumstàncies no semblen donar cap motiu per alegrar-nos. En segon lloc, si volem alegrar-nos sempre, també ha de significar que haurem d'aprendre a alegrar-nos en moments en què no ens ve de gust.

Pau ens crida a lloar Déu encara que moltes vegades ens pugui semblar força antinatural. Fins i tot pot semblar poc raonable. Però, com veurem, és precisament perquè hi ha moments en què sembla poc raonable que estem cridats a alegrar-nos. En altres paraules, la lloança és un acte de fe. De la mateixa manera que la fe no es basa en les nostres circumstàncies sinó més aviat en la veritat sobre Déu, la lloança és una cosa que no fem perquè ens sentim bé, sinó per la veritat de qui és Déu i del que ens ha promès. I sorprenentment, aquesta fe és la que comença a donar forma als nostres pensaments, sentiments i circumstàncies.

**Quina és la veritat sobre Déu que Pau identifica al passatge d'avui, la veritat que el permet alegrar-se, fins i tot a la presó? Escriu una breu llista del que saps que és la veritat sobre Déu. Revisa la llista i lloa Déu per cada element. Com canvia això la teva manera de sentir i veure les teves circumstàncies?**

DILLUNS ↑

22 d'agost

## Pregant per les parets

Hi ha una expressió en anglès: "to be painted into a corner". Imagina pintar el terra d'una habitació però després t'adones que has acabat en un racó i no pots sortir, excepte caminant per sobre de la pintura fresca. Cal quedar-s'hi fins que s'assequi!

De vegades la nostra fe sembla pintar-nos en un racó. Arribem a una situació i, com la pintura humida del terra, la nostra fe ens "atrapa". Mirem la situació i o hem de rebutjar Déu, la fe i tot allò en què hem cregut, o la nostra fe ens obliga a creure allò que sembla impossible.

Déu va portar els israelites a un racó. Després d'haver vagar durant 40 anys pel desert, Déu no va conduir el seu poble a prats buits i pacífics. Déu els va conduir a una de les ciutats més fortificades de tota la zona. Després van haver de caminar per Jericó en silenci durant sis dies. El setè dia Déu els va dir que cridessin, i aquest crit, juntament amb les trompetes, portaria la victòria.

***Llegiu Josuè 5:13-6:20 . Què està intentant Déu ensenyar als israelites?***

---

Cridar fort no anava a provocar vibracions per provocar l'enfonsament de les parets. Quan Déu va cridar els israelites a "cridar", va ser el mateix tipus de crits que David escriu al Salm 66: "Crideu d'alegria a Déu, tota la terra! Canta la glòria del seu nom; fes gloriós la seva lloança!" ( [Sl 66:1](#) , [2](#) , NVI) . Aquest crit va ser un elogi! Després de sis dies mirant els enormes murs, deuen haver arribat a la conclusió que no tenien possibilitats d'enderrocar-los ells mateixos.

***Com ens ajuda aquesta idea a entendre el significat d' [Hebreus 11:30](#) ?***

---

**Quan Déu està a punt de fer alguna cosa nova a les nostres vides, pot portar-nos a Jericó, perquè potser necessita ensenyar-nos que el poder de triomfar no ve de la nostra pròpia força i estratègies. Tot el que necessitem ve de fora de nosaltres mateixos. Per tant, no importa el que tenim davant, per insuperable que pugui semblar, el nostre paper és lloar Déu, la font de tot el que necessitem. Això és la fe en l'acció.**

DIMARTS ↑

23 d'agost

## La vida de lloança

Lloar el Senyor pot no ser natural per a nosaltres, fins i tot en bones circumstàncies. Per tant, quant més difícil fer-ho en els dolents? Tanmateix, això és el que estem cridats a fer. L'elogi és quelcom que hem de practicar fins que canvia de ser una activitat feta en un moment determinat a un ambient en el qual vivim. L'elogi no hauria de ser tant un acte concret sinó una forma de vida concreta.

***Llegeix el Salm 145. Quines són les raons per les quals David dona per lloar Déu? De quina manera haurien de ser les vostres les paraules d'aquest salm?***

El gran predicador britànic Charles Haddon Spurgeon va escriure un llibre anomenat *The Practice of Praise*. Es basa en el vers 7 del salm d'avui. En aquest breu vers, Spurgeon ens crida l'atenció sobre tres coses importants que poden ajudar a desenvolupar elogis a les nostres vides.

1. **L'elogi es practica mentre mirem al nostre voltant.** Si no mirem al nostre voltant per veure la grandesa de Déu, no tindrem cap motiu per lloar-lo. Què pots veure en el món creat que sigui lloable, com ara la bellesa de la creació de Déu? Què pots veure en el món espiritual que sigui lloable, com ara la fe creixent en un jove cristià?
2. **L'elogi es practica mentre recordem el que hem vist.** Si volem viure en un ambient de lloança, hem de ser capaços de recordar-ne el motiu. De quina manera podem recordar les grans coses de Déu (com ara desenvolupant nous rituals o símbols que ens recordin la seva bondat), perquè la seva bondat i la veritat sobre ell no se'ns escapen de la ment?
3. **L'elogi es practica mentre parlem d'això.** L'elogi no és una cosa que fem al nostre cap. Està pensat per sortir de la nostra boca, per ser escoltat pels que ens envolten. Quines raons pots pensar per lloar Déu verbalment? Quin efecte tindrà aquests elogis i sobre qui?

**Agafeu un bolígraf i una mica de paper i dedica una estona a treballar aquests tres punts. Què pots fer per desenvolupar l'hàbit de lloar a la teva vida?**

DIMECRES ↑

24 d'agost

## Un testimoni que condemna

En el llibre dels Fets, la lloança va tenir un efecte sorprenent en els qui la van escoltar. Llegiu [Fets 16:16-34](#). Després d'haver estat despullats i colpejats durament, Pau i Silas van ser llançats a la presó. No hi havia ningú per posar-li unguent a l'esquena mal tallada i contusionada. Amb un gran dolor físic i amb els peus en ceps, van ser col·locats a la foscor de la presó interior. Però mentre els altres presoners escoltaven asseguts, Pau i Silas comencen a pregar i cantar.

Després del terratrèmol, i després que el carceller va descobrir que ni Pau ni Silas ni cap dels altres presoners s'havien escapat, “va caure tremolós davant Pau i Silas. Aleshores els va fer sortir i els va preguntar: «Senyors, què he de fer per ser salvat?» ( [Fets 16:29](#), [30](#), NVI) .

***Per què aquest esdeveniment va fer que el carceller es concentrés en la seva pròpia necessitat de salvació? Quin paper creus que van tenir les pregàries i les cançons de Pau i Silas en la no fugida***

És sorprenent pensar que els nostres elogis poden transformar els destins eterns dels que ens envolten. Si Paul i Silas s'haguessin assegut a la foscor murmurant i queixant-se com solen fer els presoners, creus que algú s'hauria salvat aquella nit?

No sabem què va passar amb el carceller i la seva família més tard, però us podeu imaginar llegint les paraules que Pau va escriure més tard des d'una altra presó de Roma: «Perquè us ha estat concedit en nom de Crist no només creure? en ell, però també patir per ell, ja que esteu passant per la mateixa lluita que heu vist que vaig tenir, i ara escolteu que encara tinc» ( [Fil. 1:29](#) , [30](#) ) . Si van llegir això i van reflexionar sobre com el sofriment de Pau els havia portat alegria, segurament els hauria d'haver portat una cançó al cor i un nou repte per mantenir-se fidels, sense importar el cost.

**Qui creus que podria ser influenciat per Déu per un cant de lloança que podria sortir del teu cor? Feu un esforç concertat per ser més obert i efusiu en la vostra lloança a Déu al voltant dels altres. No saps l'efecte positiu que pot tenir.**

DIJOUS ↑

25 d'agost

## Una arma que vencedora

Llegiu [2 Cròniques 20:1-30](#) . Com va descobrir Josafat, la lloança és una arma poderosa. Després de rebre l'informe que un "enorme exèrcit" venia contra ell, Josafat no va saltar immediatament a l'acció militar, sinó que "va decidir preguntar al Senyor" ( [2 Cròniques 20:3](#) ) . Quan el poble de Judà va venir a Jerusalem per fer un dejuni, Josafat va admetre la realitat de la situació, dient que "no tenim cap poder per enfrontar-nos a aquest gran exèrcit que ens ataca. No sabem què fer, però els nostres ulls estan posats en vosaltres" ( [2 Cròniques 20:12](#), [NVI](#) ) .

**Quan veus que s'acosta un "exèrcit vast", quina és la teva reacció instintiva? De la resposta de Josafat a [2 Cròniques 20:3-12](#) , què pots aprendre sobre com fer front a una oposició aclaparadora?**

Quan l'Esperit del Senyor va caure sobre Jahaziel, va anunciar amb valentia: «No haureu de lluitar en aquesta batalla. Pren les teves posicions; Estigueu fermes i observeu la salvació que el Senyor us donarà, Judà i Jerusalem. No tinguis por; no et desanimis. Sortiu a enfrontar-los demà, i el Senyor estarà amb vosaltres" ( [2 Cròniques 20:17](#), [NVI](#) ) . Després d'això, van adorar Déu i li van cantar lloances "amb una veu molt forta" ( [2 Cròniques 20:19](#), [NVI](#) ) . Tot i que Déu anava a lluitar per ells, encara havien de sortir per enfrontar-se a l'enemic.

Però aquesta no era una marxa normal cap a la guerra. Josafat va designar un cor per cantar lloances al Senyor mentre marxaven. "Quan van començar a cantar i lloar, el Senyor va posar emboscades contra els homes d'Amon, de Moab i de la muntanya de Seir que estaven envaint Judà, i van ser derrotats" ( [2 Cròniques 20:22](#), [NVI](#) ) . Segons l'autor, Déu va intervenir en el mateix moment en què van exercir la seva fe en la seva promesa, quan van començar a "lloar-lo per l'esplendor de la seva santedat" ( [2 Cròniques 20:21](#) ) .

**Torna a llegir [2 Cròniques 20:1-30](#) . Quins principis espirituals pots trobar que es poden aplicar al teu propi camí amb Déu, especialment en temps de prova i estrès?**

DIVENDRES ↑

26 d'agost

**Reflexions addicionals** : llegiu Ellen G. White, «Josafat», pàgs. 190-203, a *Prophets and Kings* ; "La caiguda de Jericó", pàgines 487-498, a *Patriarques i profetes* .

“Llavors eduquem els nostres cors i llavis per pronunciar la lloança de Déu pel seu amor inigualable. Eduquem la nostra ànima a tenir esperança i a romandre a la llum que brilla des de la creu del Calvari. No hem d'oblidar mai que som fills del Rei celestial, fills i filles del Senyor dels exèrcits. És el nostre privilegi mantenir un repòs tranquil en Déu”. — Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, pàg. 253 .

“I mentre jo l'adoro i l'engrandeixo, vull que l'engrandeixis amb mi. Lloeu el Senyor fins i tot quan caigüeu a la foscor. Lloeu-lo fins i tot en la temptació. «Alegreu-vos sempre en el Senyor», diu l'apòstol; 'i torno a dir: Alegra't'. Això portarà foscor i foscor a les vostres famílies? No, efectivament; portarà un raig de sol. Així reuniràs raigs de llum eterna del tron de la glòria i els dispersaràs al teu voltant. Permeteu-me exhortar-vos a dedicar-vos a aquesta feina, a dispersar aquesta llum i vida al vostre voltant, no només pel vostre camí, sinó pels camins d'aquells amb qui us associeu. Que sigui el vostre objectiu millorar els que us envolten, elevar-los, dirigir-los al cel i a la glòria, i portar-los a buscar, per sobre de totes les coses terrenals, la substància eterna, l'herència immortal, les riqueses que són imperibles”. — Ellen G. White, *Testimonis per a l'Església*, vol. 2, pàgines 593, 594 .

### ***Preguntes de discussió:***

- 1. Quin paper té la lloança comunitària en la vida del cristià? Com descriuries la lloança en els teus serveis de dissabte? És edificant? Anima els membres a mantenir la fidelitat enmig de proves i traumes? Si no, què es pot fer?**
- 2. Què vol dir “lloar el Senyor fins i tot quan caus a les tenebres” o “lloar-lo fins i tot en temptació”? Com ens poden ajudar els elogis a superar aquestes situacions?**
- 3. Que els membres donin testimonis sobre com els elogis han afectat les seves vides. Què podeu aprendre de les experiències dels altres?**
- 4. Com a classe, trieu un salm de lloança i passeu temps llegint-lo. Què t'ensenya sobre els elogis? Quin impacte té la lloança en la teva fe?**